

Kenan Yaşar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.8.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kenan Yaşar (1971-)

- 1971 Mecitözü'nde doğdu.
- 1981-1987 yılları arasında Ortaokul ve Liseyi İskilip'te bitirdi.
- 1989 yılında İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Tapu Kadastro bölümünden mezun oldu.
- 1994 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi.
- 1996 yılından beri Çorum Barosuna kayıtlı serbest Avukat olarak çalışmakta ve Çorum Barosu'nda Genel Sekreter olarak görev yapmakta.
- Lise yıllarından itibaren şiir ve edebiyatla ilgilendi. Çok sayıda şiiri bulunmakta.
- Evli ve üç çocuk babası.

Eserleri:

Mor Hırkalı Aşk

Bu Akşam

bu gece

ateşten elim yanar aşktan yüreğim
yangınlar utanır söner bu gece
mevsimin sesine merhamet konar
kar fırtına yağmur diner bu gece

en gizli gerçeği çıplak görürde
gözlerime perde iner bu gece
şahlanır sevinçler susar hüzünler
korkular kederler siner bu gece

hayal treninin vagonlarına
bu gönül seninle biner bu gece
imrenir halime diriler koşar
ölüler gelmeyi dener bu gece

asrın kundağında yatan günlerim
ak saçlı bilgeye döner bu gece
yıldızlar dünyayı alnından öper
aşk ışık hızını yener bu gece

Kenan Yaşar

Herkesin Payı

Herkesin Payı

bir kiraz daldan düşer
bir şebnem gülden düşer
dağıtılır payımız
sana ölüm
bize yaşamak düşer

Kenan Yaşar

Hüsrân Gazeli

Hüsrân Gazeli

dolu bilinen küpleri açtım gördüm boş çıktı
nice hayır sandığım şer, kem sandığım hoş çıktı

vefakarım cefakarım ben umudum diyenler
bir balonmuş anlaşıldı hafta geçti fos çıktı

dar günü görmeyen dost seçemez imiş. doğru
nice yarenlerim yaban,el sandığım dost çıktı.

geceleyn kaf dağının ardı gibi söylenen
nice cennet bahçeleri gün ağardı boz çıktı

mangalda kül bırakmayan yiğitlik taslayanın
er meydanı gördüğünde kaçışından toz çıktı

dün derdiniz derdim diyenler bugün
gamsız çıktı hissiz çıktı yoz çıktı

devim diyen cüce çıktı çoğum diyen az çıktı
kurnazlığın abidesi tüyü dökük kaz çıktı

kırıldı çubuğu koro şefinin
yalnız amma doğru çalan saz çıktı

Kenan Yaşar

Mor Hırkalı Aşk

Mor Hırkalı Aşk

zindandan çıkarılan özgürlüğün sesi mi
ak düşmüş karlar hangi yorgunluğun mevsimi

hangi söz mangasıdır seni kurşuna dizen
hangi güneş hangi ay hüznüne nöbet tutan
gökkuşağı hisleri yürekte ayrıştıran
hangi hülyadır seni hayal kentine atan

anlatıp yorulma gül ne çiçeksiz bilirim
ben gülü de bilirim dikenini de bilirim

öpülesi ellerin kiremit üstü desen
parlak ve çisiltili merhamet rengi dokur
yağmurlardan aldığı her çizgi çaresizlik
şahdamarı yırtılan böğürtlende ruh bulur

sevincin kasasından düşer pırlanta ümit
mevsime kilit vurur zaman yağmaya çıkar
gamzendeki gizeme ödül koyarken ey gül
gözyaşlarıyla bana ağıtlar söyleye dur

sar sevda yumağını düşünme sonrasını
ey gül serme üstüme aşkın mor hırkasını

poyrazın karanlıkta bulutu ağılattığı
hüzünleri savursan yel alır dargınlığın
dört nala yöneldiğin kederin kavşağında
atların yelesinden düşer kırılmanın

cenneti cehennemden ayıran şelaledir
rüyalar ikliminde varlığın ve yokluğun
kuytu bir ihanete idam çıkan kararda
ey gül sesi kırılmış kalemdir suskunluğun

ben fiçide oturan gün görmüş durgun deniz
sen sırça sarayında aşkı örseleyen iz

ben hüzün şairiyim mecnun'dan el almışım
bülbülden gam almışım leyla'dan gül almışım
aşkın mor hırkasını yalnızlık mevsiminden
gözyaşıyla ödemiş üstüne dil almışım

Kenan Yaşar

Sen Bana Dönersin

SEN BANA DÖNERSİN

sen gidersin
sessizce çıkarsın evden
kala kalır her şey
menekşe renkli kapının üstündeki toz gibi
dönülmez bir savaşa gider gibi gidersin
varacağı yerde yanacak gemiler gibi

sen gidersin
nargile dumanında salınırken akşamlar
yelesinde sevda saklı atlar da gider
yeni doğmuş taylarından ayrılırken
kurşun gibi nal sesleri duyulur
ve biter birden

gidersin
portakal bahçesinden geçersin
turuncu bir koku saçlarını okşarken
şafaktan ödünç aldığın gözlerle
bir an kayıtsızca bakar
sonra gidersin.
ayak seslerin azalır
çıtırtılar kesilir
fırtınaya döner sancılarım kıskançlığım

gidersin
ay düşer yürüdüğün yol üstüne
yaşadığın yıl kurduğun hayal üstüne
ay düşer senin üstüne
sen gidersin

ben dipsiz kuyularda saklanır
beklerim
başım önüme düşer
yaşlanırım
tere batar taş duvar

dönersin
bozgun yemiş ordu gibi
yenilginin kokusuyla dönersin
ırmağın yatağına dönüşü gibi
suların boz bulanık dönersin
kandil gibi kendini
tüketirde sönersin.

günler sürer nihayet
yangınlar küllenip güle döner
mevsim bahara döner
gök maviye bulut griye döner
gün yağmurla döner.
her şey kendine döner

her Şey kendine...
sen bana dönersin.

Kenan Yaşar

Sevda Gazeli

Sevda Gazeli

bilmek yanmak demekmiş, bilerek yanıyorum
yandıkça seviyorum, sevdikçe tanıyorum

gördüm bakışlarından bir nehir aktı geçti
sevdanın oltasını gönlüme taktı geçti

gözlerinde açıyor lalelerim güllerim
bir düşsel gezintidir saçlarında ellerim

elem koydum adını,hasret var ayrılık var
sesinden mahrum etme sözünde mutluluk var

gitmesen hiç yanımdan ömür boyu beklesen
benim gibi damlaya okyanusu yüklesen

ben bu toprağın canı akan suların sesi
rüzgarların nefesi, ateşin ta kendisi

ben sevgi ağacının incecik bir dalıyım
nirvanaya ulaşmış bir kara sevdalıyım.

kelimeler yetersiz arifler de anlamaz
sözler başlangıç yapar cümleler tamamlamaz

yaşamamışsa şair yetmez ki bilgeliği
hangi hayal giydirir aşka bu güzelliği

bu aşkın bedelidir diyerek bir şeyleri
haydi durmayın serpin üstüme kederleri

bilmek yanmak demekmiş bilerek yanıyorum
yandıkça seviyorum, sevdikçe tanıyorum.

Kenan Yaşar

Sor Beni

Sor Beni

bir ömür sevda ekip biçenlere sor beni
dost elinden acı su içenlere sor beni

gümrah ırmaklar gibi bakışlarım akarken
gülümseyip kendinden geçenlere sor beni

sorma düğün halayın yalan gülüşlerine
zehir olsa gerçeği seçenlere sor beni

tarihin yaprağından düşer esrar üstüme
sislerin arasında uçanlara sor beni

yalnızlığın yağmuru ruhumu kovalarken
tenha kilitlerini açanlara sor beni

elimde kurur iken ümidin filizleri
ihamet hasadından kaçanlara sor beni

benliğim yok olmada kimliğim parça parça
anka gibi külünü saçanlara sor beni

özgürlük raylarını her geçen gün uzatan
zindana kafa tutan çenelere sor beni

yürekleri kederle lime lime doğranmış
gönülden gönüllere göçenlere sor beni

Kenan Yaşar